

når nogle stiller sig op og siger, at regeringen ikke har styr på den offentlige økonomi.

Det må for så vidt være meget svært for f.eks. Det Radikale Venstre at fremføre netop det synspunkt med stor styrke, for man må spørge: På hvilket tidspunkt siden begyndelsen af 1993 havde den tidligere regering mere styr på den offentlige økonomi? Hvornår indgik den aftaler med kommuner og amter, hvor de budgetter, som kommuner og amter vedtog efterfølgende, svarede til dem, de havde aftalt med regeringen? Og hvornår svarede forbrugstillene til dem, man havde aftalt med regeringen? Hvornår skete det?

Hvis man går tilbage og ser på tallene, varierede overskridelserne af det, den daværende regering havde lagt frem, med en faktor fra 100 pct.s overskridelse til 400 pct.s overskridelse. Det kræver nogen frimodighed, hvis de tidligere regeringspartier står frem og klandrer den nuværende regering for, at der ikke er styr på den offentlige økonomi, når regeringen bruger færre penge på statens budget, end der er planlagt, når kommuner og amters budgetter i år for første gang fuldstændig flugter med det, der er aftalt med regeringen, og når de budgetter for næste år, der er vedtaget af kommuner og amter, fuldstændig flugter med den aftale, der er indgået med regeringen.

Det er utroligt, at vi skal høre, at det er os, der ikke har styr på økonomien. Jeg medgiver, at vores problem er, at vi får flere penge ind, end vi egentlig har budgetteret med, men rent faktisk anser vi det altså ikke som et uoverkommeligt problem at fortælle borgerne, at vi derfor er i stand til nedbringe gælden mere, end vi egentlig havde regnet med, og konstatere, at der kun var ét eneste år under den tidligere regering, hvor overskuddet på DAU-saldoen rensset for engangsindtægter kunne måle sig med de overskud, den nuværende regering har haft i både 2002, 2003 og 2004, og som man for så vidt også vil se i 2005 – kun ét eneste år under et forløb med højkonjunktur, hvor vores overskud er nået i et forløb med lavkonjunktur.

Hvordan har vi så udmøntet mulighederne? Hvad med gældsnedbringelsen? Nedbringer vi gælden? Hvad skylder vi i dag i kroner og øre, bare for at tage det, der kan måles?

Hr. Nicolai Wammen sagde, at den tidligere regering finansierede sine udgifter krone for krone. Må jeg spørge hr. Nicolai Wammen: Var det kronebeløb på statens gældsposter, den tidligere regering efterlod til den nuværende rege-

ring, større eller mindre end det, den selv overtog, da den trådte til i 1993? Skyldte man flere kroner væk i 1993 end ved udgangen af 2001, eller skyldte man færre væk?

Jeg vil give lidt læsevejledning og sige til hr. Nicolai Wammen, at hvis han kommer frem til, at man skyldte færre kroner væk, da man forlod regeringsbænkene, end dengang man tiltrådte, skal han læse tallene et par gange mere, og så vil han se, at gælden i milliarder var større, da den tidligere regering gik af, end da den tiltrådte. Hvis man ser på den gældspost, vi overtog på statsgælden, da vi trådte til, og den, vi har nu i 2004 eller vil have i 2005, er den så større eller mindre? Man vil se, at i kroner og øre er den mindre. Så vi har altså nedbragt gælden, også i kroner og øre, hvilket den tidligere regering i virkeligheden ikke formåede.

Kl. 17.40

Hvis man ser på gældsafviklingen i procent af BNP, vil man se, at vi nedbringer gælden i nøjagtig samme omfang som det, der i virkeligheden lå som hovedmålet for den tidligere regering. Der er altså ikke tale om, at vi ikke magter at nedbringe gælden. Faktisk er det sådan, at de ekstra penge, vi får ind, går til en større gældsnedbringelse, end vi egentlig selv havde planlagt.

Den tidligere regering kritiserer det offentlige forbrug og de ressourcer, der anvendes. Også her er sandheden, at ikke på noget tidspunkt brugte den tidligere regering så mange penge til borgerservice, som vi har gjort i år, og ikke på noget tidspunkt i danmarkshistorien er der brugt så mange penge til velfærdsgoder og servicegoder for danskerne, som der vil blive brugt næste år.

Uden at det i sig selv er et mål, og uden at det måske er et positivt eller bæredygtigt element, er sandheden jo også, at der aldrig har været så mange offentligt ansatte til at løse borgernes opgaver som i år. Sandheden vil også være, at næste år vil vi slå rekorden, fordi der vil være endnu flere offentligt ansatte til at yde de fundamentale serviceydelser, som borgerne forventer.

Hr. Ole Sohn siger, at der bliver mindre pr. borger, fordi vi skærer ned. Sandheden er, at der er en realvækst, og det vil sige, at der bliver flere ressourcer målt pr. borger næste år. Målt pr. individ har der aldrig nogen sinde været flere ressourcer til servicegoder for danskerne end næste år, så der er en vækst.

Det er blevet påstået, at det er et problem, at der ikke alene er vækst i det offentlige forbrug,